

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11Co/121/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112233428
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4112233428.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Molnárovej a členiek senátu JUDr. Dariny Vargovej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o. Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 7C/13/2013-54 zo dňa 20. marca 2014, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy vo veciach sp. zn. 7C/13/2013, 7C/19/2013, 7C/20/2013, 7C/21/2013, 7C/23/2013, 7C/26/2013, 7C/27/2013, 7C/28/2013, 7C/30/2013, 7C/31/2013 spojených na spoločné konanie pod sp. zn. 7C/13/2013. Súd prvého stupňa odporcovi nepriznal náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že vo veciach 7C/13/2013, 7C/19/2013, 7C/20/2013, 7C/21/2013, 7C/26/2013, 7C/30/2013 a v ich exekučných konaniach súd rozhodol o žiadosti na vydanie poverenia rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a vo veciach 7C/23/2013, 7C/28/2013, 7C/27/2013, 7C/31/2013 a v ich exekučnom konaní súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia, a to rozhodnutím o vydaní poverenia. Navrhovateľ uviedol, že márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a tiež došlo k vyvolaniu týchto rizík - k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stranu kontaktu s povinným, k insolvencii povinného, pričom včasným rozhodnutím exekučného súdu mohol navrhovateľ uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá a je potrebné uskutočniť náhradu exekučného titulu. V týchto konaniach si navrhovateľ tiež z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, avšak ich vyčíslenie je rozdielne. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o vydanie poverenia a rozhodnutím o nej. Celkovo vynaložil navrhovateľ márne sumu 125,- eur. Zároveň si navrhovateľ uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch spôsobenú nesprávnym úradným postupom okresného súdu, ktorý je takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv navrhovateľa.

Uznesením č. k. 7C/13/2013-28 zo dňa 30. 07. 2013 súd spojil na spoločné konanie vecí tunajšieho súdu vedené pod sp. zn. 7C/13/2013, 7C/19/2013, 7C/20/2013, 7C/21/2013, 7C/23/2013, 7C/26/2013, 7C/27/2013, 7C/28/2013, 7C/30/2013, 7C/31/2013 s tým, že ďalej sa konanie bude viesť pod sp. zn. 7C/13/2013.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 10Er/908/2010 súd zistil, že dňa 24. 11. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 17. 08. 2010. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 06048/10. Uznesením č. k. 10Er/908/2010-9 zo dňa 01. 06. 2012 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 25Er/33/2011 súd zistil, že dňa 20. 01. 2011 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 13. 12. 2010. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 08683/10. Uznesením č. k. 25Er/33/2011-10 zo dňa 22. 02. 2011, právoplatným dňa 15. 05. 2012, súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol; tzn. súd rozhodol v lehote 32 dní, a nie s omeškaním 141 dní, ako to uvádza navrhovateľ.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 12Er/276/2010 súd zistil, že dňa 28. 04. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 18. 03. 2010. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 15862/09. Uznesením č. k. 12Er/276/2010-17 zo dňa 29. 12. 2010, právoplatným dňa 09. 11. 2011, súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. To znamená, že súd rozhodol do 8 mesiacov, a nie s omeškaním 351 dní, ako to uvádza navrhovateľ. Uznesením KS Nitra č. k. 15CoE/215/2011-32 zo dňa 24. 08. 2011, súd uznesenie Okresného súdu Nitra potvrdil. Uznesením zo dňa 10. 05. 2012, právoplatným dňa 11. 08. 2012 súd konanie zastavil a exekútorovi trovy exekúcie nepriznal.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 19Er/530/2010 súd zistil, že dňa 15. 07. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 25. 05. 2010. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 14922/09. Uznesením č. k. 19Er/530/2010-10 zo dňa 22. 02. 2010, právoplatným dňa 17. 03. 2011, súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesením zo dňa 20. 07. 2011 súd exekučné konanie zastavil a exekútorovi náhradu trov konania nepriznal.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 11Er/524/2010 súd zistil, že dňa 15. 07. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 08. 06. 2010. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 20430/09. Uznesením č. k. 11Er/524/2010-10 zo dňa 12. 01. 2011, právoplatným dňa 24. 03. 2011, súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. To znamená, že súd rozhodol do 6 mesiacov, a nie s omeškaním 287 dní, ako to uvádza navrhovateľ. Uznesením zo dňa 19. 12. 2011 súd konanie zastavil a exekútorovi náhradu trov konania nepriznal.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 34Er/753/2010 súd zistil, že dňa 29. 09. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 30. 07. 2010. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 02814/10. Uznesením č. k. 34Er/753/2010-9 zo dňa 15. 12. 2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. To znamená, že súd rozhodol do 2 a pol mesiacov, a nie s omeškaním 235 dní, ako to uvádza navrhovateľ. Uznesením KS Nitra č. k. 15CoE/287/2011-24 zo dňa 25. 10. 2011, súd uznesenie Okresného súdu Nitra potvrdil.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 27Er/526/2010 súd zistil, že dňa 15. 07. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 08. 06. 2010. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská

rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 18284/09. Exekučný súd dňa 22. 07. 2010 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 27Er/783/2010 súd zistil, že dňa 13. 10. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 04. 08. 2010. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 04406/10. Exekučný súd dňa 13. 12. 2010 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 17Er/7/2009 súd zistil, že dňa 09. 01. 2009 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 20. 12. 2008. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 08305/08. Exekučný súd dňa 21. 01. 2009 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 11Er/262/2010 súd zistil, že dňa 23. 04. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 09. 03. 2010. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 18113/09. Dňa 28. 04. 2010 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie zmluvy o úvere. Exekučný súd potom dňa 07. 02. 2011 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie.

Po právnej stránke súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil citáciou ustanovení § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1., § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3, § 19 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a niektorých zákonov, § 41 ods. 1, 2 písm. c/, d/, i/, § 44 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31. 05. 2010, § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 01. 06. 2010 do 31. 05. 2011, § 44 ods. 2 písm. c/, d/, § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 01. 06. 2011.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k tomu, že vo všetkých vyššie uvedených veciach a z ich pripojených exekučných spisov Okresného súdu Nitra bolo zistené, že v čase podania týchto návrhov na vydanie poverenia, boli exekučným titulom vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov, a to podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku. Nárok na náhradu škody si navrhovateľ uplatňoval podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z., keď podľa neho príslušný súd svojím postupom porušil povinnosť orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, resp. bez zbytočných prieťahov v konaní. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že exekučné konania vo veciach vedených pod sp. zn. 10Er/908/2010, 25Er/33/2011, 19Er/530/2010, 11Er/524/2010, 34Er/753/2010 boli začaté po 01. 06. 2010, teda v čase účinnosti Exekučného poriadku, kde v § 44 ods. 2 (platné po 01. 06. 2010) je uvedené, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Práve vo všetkých vyššie uvedených exekučných konaniach bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, ktorý súd preskúmaval, a preto nebol povinný v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku rozhodnúť o vydaní poverenia v lehote do 15 dní.

Vo veci vedenej pod sp. zn. 12Er/276/2010 (7C/20/2013) súd zistil, že exekučné konanie sa začalo za účinnosti Exekučného poriadku platného od 01. 02. 2002 do 31. 05. 2010, pričom z dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia, ale týka sa prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie.

Vo veci vedenej pod sp. zn. 17Er/7/2009 (7C/27/2013) súd rozhodol v lehote 12 dní a poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a vo veci vedenej pod sp. zn. 27Er/526/2010 (7C/23/2013) súd rozhodol v lehote 7 dní a poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. V oboch veciach teda bola dodržaná lehota 15 dní na vydanie poverenia, preto návrh v týchto veciach bol jednoznačne nedôvodný.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 11Er/262/2010 (7C/31/2013) súd po doručení zmluvy o úvere od oprávneného dňa 07. 02. 2011 poveril súdneho exekútora JUDr. Krutého vykonaním exekúcie, teda po odstránení nedostatkov rozhodol do 5 mesiacov, a nie s omeškaním 13 mesiacov, ako to uvádzal navrhovateľ.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 27Er/783/2010 (7C/31/2013) súd dňa 13. 12. 2010 poveril súdneho exekútora JUDr. Krutého vykonaním exekúcie, teda rozhodol do 2 mesiacov a nie s omeškaním 7 mesiacov, ako to uvádzal navrhovateľ.

Vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal ich vznik, pričom podľa názoru súdu sa navrhovateľovi nepodarilo vôbec preukázať, že by mu v súvislosti s postupom Okresného súdu Nitra v exekučnej veci vznikla akákoľvek škoda, či ujma.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 OSP tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci úspech, náhradu trov konania nepriznal, keďže si žiadne neuplatnil a taktiež mu žiadne zo spisu nevyplývajú.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že ako účastníkovi konania mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu, nedostatočne zistil skutkový stav a zároveň súdu prvého stupňa vytkol neúplne zistený skutkový stav veci, pretože súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a tiež bol toho názoru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K dôvodom odvolania bližšie uviedol, že zásadne namieta skutočnosť, že súd rozhodol v merite veci na základe "inšpirácie" novou právnou úpravou obsiahnutou v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní nie je podľa názoru navrhovateľa možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenie zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Ak súd založil svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústreďeného postupu, ktorý má dôsledok v nesprávnom súdnom rozhodnutí a takéto rozhodnutie musí byť zrušené. Súd bol jednoznačne pri svojom rozhodovaní viazaný ust. § 9 ods. 1 vyššie citovaného zákona v znení účinnom pred prijatím zák. č. 412/2012 Z. z. a nemohol interpretovať toto ustanovenie prostredníctvom ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z. Súd svojím rozhodnutím aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Odvolateľ zároveň namietal, že súd prvého stupňa vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Mal za to, že právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd však ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý bol z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Exekučný súd rozhodoval o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, s čím nemal nič spoločné rozhodcovský súd. Právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie nemohla byť odstránená rozhodnutím rozhodcovského súdu, ale len súdu exekučného. V ďalšej časti svojho odvolania odvolateľ vytkol, že súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Súd mal podľa neho aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda boli neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nebolo možné založiť meritórne rozhodnutie. Navyše, súd svojimi úvahami úplne negoval doposiaľ vytvorenú a stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, ktorá bola základom štandardu ochrany základných práv v Európe, teda aj práva na spravodlivý súdny proces a osobitne práva na prerokovanie veci v primeranom čase. Štrasburský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prietahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú "mimosúdne" faktory. Tento súd tiež uviedol, že "dohovor zaväzuje zmluvné štáty, aby organizovali svoj právny poriadok takým spôsobom, aby vyhovel požiadavkám článku 6 ods. 1, zahrňujúc aj právo na rozhodnutie veci v primeranej lehote". Odvolateľ uviedol, že nechápe, aký vplyv na výsledok konania má skutočnosť, že súd vyjadril svoje presvedčenie o rozpor exekučného titulu so zákonom. Podľa jeho názoru ide o prejav nesústreďenej činnosti súdu, kedy súd vyhodnocoval i také skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúviseli. S poukazom na uvedenú

argumentáciu a vytknuté procesné chyby odvolateľ žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 <V.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1 <., § 201 <V. OSP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 <. OSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 214 ods. 2 OSP), s verejným vyhlásením pri splnení podmienok podľa § 156 ods. 3 OSP, preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) a rozsudok okresného súdu ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 <. OSP).

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (účinný v čase začatia tohto konania), vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona (účinný v čase začatia tohto konania), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné priehady v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda (ods. 2).

Podľa § 17 ods. 1, 2, 3 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (účinný do 31. 05. 2010), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (účinný od 01. 06. 2010), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

V preskúmvanej veci odvolací súd vychádzal zo zásady iudex ne eat ultra petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorá vyplýva z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku a keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, vo svojom rozhodnutí sa obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Žalobca v podanom odvolaní naďalej

tvrdí, že súd vec nesprávne posúdil po právnej stránke a nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom konania nevznikol stav právnej neistoty v súvislosti s určením zákonnej lehoty na vydanie poverenia v exekučnom konaní, keď exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej lehoty.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Úlohou odvolacieho súdu bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym posúdením veci a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia uvedené súdom prvého stupňa.

Odvolací súd k tejto námietke odvolateľa uvádza, s poukazom na obsah spisu a rozhodnutie súdu prvého stupňa, že tvrdenia žalobcu nevyplývajú z pripojených spisových materiálov.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 10Er/908/2010 súd zistil, že dňa 24. 11. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 17. 08. 2010. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 06048/10. Uznesením č. k. 10Er/908/2010-9 zo dňa 01. 06. 2012 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 25Er/33/2011 súd zistil, že dňa 20. 01. 2011 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 13. 12. 2010. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 08683/10. Uznesením č. k. 25Er/33/2011-10 zo dňa 22. 02. 2011, právoplatným dňa 15. 05. 2012, súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol; tzn. súd rozhodol v lehote 32 dní, a nie s omeškaním 141 dní, ako to uvádza navrhovateľ.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 12Er/276/2010 súd zistil, že dňa 28. 04. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 18. 03. 2010. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 15862/09. Uznesením č. k. 12Er/276/2010-17 zo dňa 29. 12. 2010, právoplatným dňa 09. 11. 2011, súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. To znamená, že súd rozhodol do 8 mesiacov a nie s omeškaním 351 dní, ako to uvádza navrhovateľ. Uznesením KS Nitra č. k. 15CoE/215/2011-32 zo dňa 24. 08. 2011, súd uznesenie Okresného súdu Nitra potvrdil. Uznesením zo dňa 10. 05. 2012, právoplatným dňa 11. 08. 2012 súd konanie zastavil a exekútorovi trovy exekúcie nepriznal.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 19Er/530/2010 súd zistil, že dňa 15. 07. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 25. 05. 2010. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 14922/09. Uznesením č. k. 19Er/530/2010-10 zo dňa 22. 02. 2010, právoplatným dňa 17. 03. 2011, súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesením zo dňa 20. 07. 2011 súd exekučné konanie zastavil a exekútorovi náhradu trov konania nepriznal.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 11Er/524/2010 súd zistil, že dňa 15. 07. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 08. 06. 2010. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 20430/09. Uznesením č. k. 11Er/524/2010-10 zo dňa 12. 01. 2011, právoplatným dňa 24. 03. 2011, súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. To znamená, že súd rozhodol do 6 mesiacov, a nie s omeškaním 287 dní, ako to uvádza navrhovateľ. Uznesením zo dňa 19. 12. 2011 súd konanie zastavil a exekútorovi náhradu trov konania nepriznal.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 34Er/753/2010 súd zistil, že dňa 29. 09. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 30. 07. 2010. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 02814/10. Uznesením č. k. 34Er/753/2010-9 zo dňa 15. 12. 2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. To znamená, že súd rozhodol do 2 a pol mesiacov, a nie s omeškaním 235 dní, ako to uvádza navrhovateľ. Uznesením KS Nitra č. k. 15CoE/287/2011-24 zo dňa 25. 10. 2011, súd uznesenie Okresného súdu Nitra potvrdil.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 27Er/526/2010 súd zistil, že dňa 15. 07. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 08. 06. 2010. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 18284/09. Exekučný súd dňa 22. 07. 2010 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 27Er/783/2010 súd zistil, že dňa 13. 10. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 04. 08. 2010. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 04406/10. Exekučný súd dňa 13. 12. 2010 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 17Er/7/2009 súd zistil, že dňa 09. 01. 2009 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 20. 12. 2008. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 08305/08. Exekučný súd dňa 21. 01. 2009 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 11Er/262/2010 súd zistil, že dňa 23. 04. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 09. 03. 2010. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 18113/09. Dňa 28. 04. 2010 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie zmluvy o úvere. Exekučný súd potom dňa 07. 02. 2011 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie.

V zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného do 31. 05. 2010, ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu, pričom zdôraznil, že táto lehota platí len v prípade, ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, z čoho vyplýva, že v prípade, že súd nezistí rozpor tak mu nič nebráni v tom, aby v zákonom stanovenej lehote rozhodol o žiadosti. Ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 05. 2010 obsahovalo iba zákonnú lehotu na vydanie poverenia, avšak neobsahovalo lehotu na vydanie uznesenia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia. Od 01. 06. 2010 bolo znenie ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zmenené tak, že lehota 15 dní neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/, d/, pre prípad písomného poverenia exekútora, avšak ďalšie znenie tohto zákonného ustanovenia zostáva nezmenené s tým, že pre vydanie zamietajúceho uznesenia nebola ani po novelizácii stanovená žiadna lehota.

Súd prvého stupňa jasne, logicky a vecne správne odôvodnil aj svoj záver prečo tak rozhodol a vysvetlil rozdiel právneho stavu ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v čase rozhodovania v prípade, ak exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok a s poukazom na ustálenú judikatúru rozhodovacej činnosti súdov poukázal na konkrétne rozhodnutia, ktoré obdobné prípady riešili a z úradnej povinnosti skúmal materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku. Tvrdenie odvolateľa o tom, že o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo vyššie uvedených prípadoch exekučný súd rozhodol s omeškaním nebolo preukázané a toto tvrdenie i odvolací súd považuje za nepravdivé. V danej veci i odvolací súd je toho názoru, že keby aj bolo preukázané tvrdenie žalobcu v nedodržaní dĺžky lehoty na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia, túto skutočnosť nemožno automaticky vyhodnotiť ako porušenie základného práva účastníka konania s dopadom na tvrdenie navrhovateľa, že nesprávny úradný postup bol v konaní preukázaný nedodržaním zákonom stanovenej lehoty pre rozhodnutie

žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (pozri napr. rozhodnutie II ÚS 471/2012, I ÚS 86/02).

Odvolačný súd považuje za potrebné uviesť, že Ústavný súd vo viacerých svojich rozhodnutiach podrobne analyzoval dôvody zjavnej neopodstatnenosti sťažností odvolateľa v týchto veciach (zastavenie exekúcie) a akceptoval právne závery všeobecných súdov o neprípustnosti, resp. zastavení exekúcie, lebo rozhodcovský rozsudok (notárska zápisnica), na podklade ktorých boli exekúcie vedené (resp. navrhnuté) neboli z rôznych dôvodov spôsobilým exekučným titulom na vedenia exekúcie (napr. uznesenie ÚS SR sp. zn. III. 148/2014).

Pokiaľ ide o ďalšie námietky odvolateľa, odvolací súd je toho názoru, že sú uvedené iba vo všeobecnej rovine bez konkrétnej špecifikácii, ako mal súd rozhodnúť o jeho žalobe, teda ako mal po právnej stránke posúdiť jeho uplatnený nárok, čo neurobil a pokiaľ ide o jeho tvrdenie, že súd žalobu zamietol na základe úpravy obsiahnutej v § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. z dôvodu, že súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenia zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu, teda že súd založil svoje rozhodnutie na neprípustnej interpretácii, odvolací súd dospel k záveru, že ak nebol splnený základný predpoklad zodpovednostného vzťahu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (nesprávny úradný postup), nemal dôvod zaoberať sa ďalšími námietkami odvolateľa, ani ďalšími atribútmi vzniku škody (štyri zákonné podmienky) a nemajetkovej ujmy uplatnenej odvolateľom podanou žalobou.

Ústavný súd Slovenskej republiky judikoval, že reálne uplatnenie a garantovanie základného práva na súdnu ochranu nielenže neznamená právo na úspech v konaní, ale ani nárok na to, aby všeobecné súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predpokladá účastník konania. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich (III. ÚS 369/2010-12). Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu, z Ústavy SR ani Dohovoru nemožno vyvodzovať, že súdy sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I. ÚS 56/01). Odvolací súd dáva do pozornosti odvolateľa (žalobcu) i rozhodnutie ESLP prípad Garcia Ruiz c. Španielsko z 21. 01. 1999, z ktorého tiež vyplýva, že sa nevyžadujú, aby na každý argument účastníka konania bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ale iba na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie danej veci rozhodujúci a vyžaduje sa špecifická odpoveď. Podľa rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Helle v. Fínsko z 19. decembra 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa.

Súd je toho názoru, že súd prvého stupňa riadne odôvodnil svoje rozhodnutie v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci (v súlade s nálezom napr. Ústavného súdu SR I ÚS 241/07, I ÚS 342/2010 a pod.). Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu (článok 46 a nasl. Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru), ktoré vylučujú ľubovôľu pri rozhodovaní, lebo povinnosťou súdu je presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť. Žalobou napadnuté rozhodnutie v dostatočnej miere uvádza dôvody, na ktorých sa výrok rozhodnutia zakladá.

Pri riadnom a dôslednom oboznámení sa s rozsudkom okresného spisu je zrejmé a nepochybné, že všetky otázky všeobecne namietané odvolateľom v odvolaní boli už súdom prvého stupňa vysvetlené. Odvolací súd nepovažuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za vnútorne rozporné. K záveru súdu prvého stupňa o rozpore exekučného titulu so zákonom sa odvolací súd s rozhodnutím súdu prvého stupňa v plnom rozsahu stotožňuje a poukazuje v tejto otázke na ustálenú judikatúru NS SR (pozri napr. rozhodnutia NS SR, sp. zn. 6Cdo 6/2013, R 46/2012 - 3Cdo 146/2011, 6Cdo105/2011).

S poukazom na vyššie uvedený záver sudu prvého stupňa, ktorý urobil a ustál vo svojom rozhodnutí, zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade so zákonom. Z týchto dôvodov bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené v prvom výroku tohto rozsudku tak, že rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže odporca návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania nepodal.

Vo veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.